

Verslag Elbe 2025

In de week van 19 t/m 23 mei zijn we met een groepje weer eens naar het gebied van de Elbe bij Gartow geweest. Een leuke en zeer geslaagde excursie met wel wat kanttekeningen bij de weersomstandigheden. Claudia de Boer was er bij en heeft een uitgebreid en prachtig verslag gemaakt. Ook zijn er flink wat foto's gemaakt, uiteraard daarvan een selectie bij het verslag.

Foto: Gré van Heusden

Meerdaagse Gartow (Duitsland)

Samen met een tiental mede vogelliefhebbers zijn we voor een vijfdaagse trip naar Gartow afgereisd. Op een paar kleine files na, komen we na een dikke 5 uur reizen aan op de camping. De receptie is nog dicht. Martin en zijn vrouw Marjan zijn al een dag eerder aangekomen dus we gaan daar een kop koffie halen. Er wordt zelfs lekkere cappuccino gemaakt.

Het is een leuke, kleine, wat rommelige camping. Langzaam druppelen de anderen ook binnen en kunnen we inchecken. Bas, Bob, Michiel en Claudia gaan een stukje fietsen en uiteraard vogels spotten. We horen met name heel veel wiewewalen en koekoeken. Verder horen we ook een gekraagde roodstaart, nachtegaal, zanglijster en heel bijzonder de krekelzanger. We zien de ringmus, bonte kraai, grauwe gors, staartmees en libellen. Rond 19 uur terug naar de camping om te eten en na het eten op pad voor een avondronde. Het is niet normaal hoeveel vogels we nu horen. We zien allerlei mooie vlinders zoals de veldparelmoervlinder, we zien kraanvogels, drie torenvalken bij elkaar, rode wouwen, van alles. Rond 22 uur op bed en we spreken af om morgenvroeg weer op pad te gaan.

Dag 2: Fietstocht Schnackenburg (ruim 40 km)

De nacht kan samengevat worden met blaffende honden en erg koud. 🐶

Bob, Bas en Claudia vertrekken om 6 uur voor een ochtendvogelfietstocht. Het is nog steeds erg koud! Handschoenen aan. Het vogelconcert is fantastisch. We maken een rondje wat verder van de camping af in de hoop ortolanen te zien of te horen. Direct een spoiler: dat is niet gelukt.

Wel zien en horen we de grote karekiet erg goed. Hij is erg schuw en dus alweer weg zodra we de camera pakken. In de mist zien we heel mooi de koeien staan en verderop een kraanvogel paar met jongen.

Foto: Bob Hogeveen

We zien ook een haas, reeën, grauwe gors, zwaluwen, de rode en de zwarte wouw, op een gegeven ogenblik bij elkaar aan het vliegen, de grauwe klauwier, de gele kwikstaart, een geelgors, vlinders, een zeearend, het wordt later en later... We zien zo veel... We zijn al op de terugweg maar telkens is er weer iets moois waar we toch even voor stoppen.

We hebben met de rest afgesproken dat we om 9 uur op pad gaan voor de excursie. Uiteindelijk zijn we om 9 uur terug op de camping... vol enthousiasme en helemaal euforisch vanwege alles wat we hebben gezien. Voordat we aan de dag excursie beginnen, willen we nog wel graag een kopje koffie en ontbijt...

De rest is gelukkig ook nog niet allemaal klaar waardoor we uiteindelijk om 10 uur op pad gaan.

We zien rode wouwen in aantallen zoals buizerds bij ons in Nederland. Soms verjaagd door een torenvalk of een kraai.

We zien een jonge middelste bonte specht. Een visarend en ook weer een zeearend.

Het is een fantastisch mooi gebied zo langs de Elbe. Het is goed warm. Waar we kunnen, zoeken we de schaduw op. Even uit de brandende zon is een verademing. Zo ook tijdens onze lunchpauze in Schnackenburg: op een bankje in de schaduw. Wat een verschil met vannacht en vanochtend! Op de terugweg zien we twee bevers zwemmen en een buidelmees! We zien hem fantastisch mooi. Hij doet zijn best voor ons.

Ook een enorme groep van zo'n 60 a 70 kraanvogels, waarvan er twee gaan badderen. Eén gaat er mooi bij dansen en springen. We fietsen terug via het 'Ortolaantje', het laantje wat bekend staat om de aanwezigheid van ortolanen. We horen er wel één, we krijgen hem helaas niet te zien. Bob en Claudia gaan nog voor een avondrondje. Relatief rustig: een ijsvogel, grauwe gors, ree, een bonte en een hybride kraai en blaffende honden. Morgenvroeg weer meer succes. Dit keer spreken we 6.30 uur af.

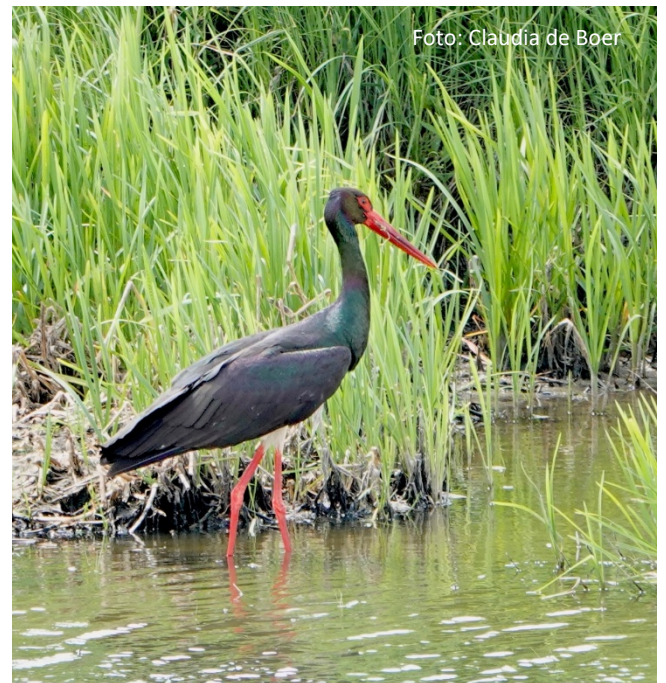
Fietstocht Lenzen en 2 pontjes (40 km)

Bob en Claudia gaan opnieuw voor een ochtendrondje vogelen en vertrekken rond 6 uur. Het blijkt een fantastische ochtend waarbij we alles zo ongeveer in paren zien. Twee mannetjes wielewalen, twee snorren, twee geelpootmeeuwen, twee zeearenden en ga nog maar even door... Alleen de koekoeken zijn met meer: daar zien we er drie van bij elkaar vliegen.

We hebben ook voor vandaag met de rest afgesproken dat we om 9 uur op excursie gaan. Dat lukt, we zijn om 8 uur terug dus alle tijd voor koffie en ontbijt.

We gaan nu een rondje andersom langs de Elbe en nemen twee keer een pontje. Altijd leuk. We zien nu ook weer bizar veel. Wat een dag! Boukje had de Merlin app aan staan waardoor we de sperwergrasmus hoorden. Direct een verplichte pauze! Na even wachten, zien we de sperwergrasmus. Bob krijgt 'm ook nog eens best redelijk op de foto. Hierdoor is er wel twijfel want er zijn geen strepen op de borst te zien. Na een betere inspectie blijken die er toch heel licht te zitten. Het is wel degelijk de sperwergrasmus! Deze is de afgelopen 7 jaren hier niet meer waargenomen. Bob dacht dat hij mogelijk uit het gebied verdwenen zou zijn maar hij zit er nog!

Bij onze lunchplek scheert er een rode wouw over het water. Die blijkt een vis te hebben gevangen! Ook vandaag de zeearend fantastisch mooi gezien en twee keer een zwarte ooievaar! Ook schitterend mooi.

Nienwalde en Seehausen (25 km)

Deze ochtend gaan Bas en Claudia op pad. We doen hetzelfde ochtendrondje als gisteren samen met Bob. Ook weer succesvol, iets minder dan de dag ervoor. We zien en horen een blauwborst, die hadden we gisteren niet. We zijn op tijd terug bij de camping. Het is wat bewolkt vandaag met een mogelijkheid op regen. Dus we wachten het even af.

Vandaag doen we toch een veel kortere route. We hadden van een meneer in de kijktoren bij de buidelmees gehoord dat bij Nienwalde er meerdere plekken zijn waar ortolanen broeden. Hij heeft ons de locaties doorgegeven, dus daar gaan we vandaag naar toe.

Rond 10 uur is het bijna een blauwe lucht met een zonnetje dus we gaan op pad. Onderweg horen we al snel de eerste ortolaan. We zien hem helaas niet.

Nienwalde is een leuk dorpje met mooie huizen. Zoals overal tot nu toe: geen mensen op straat. We komen langs het restaurant waar we vanavond samen gaan eten. Nu nog erg dood...

Het is een mooie tocht met meerdere ortolanen die zingen. We zien er wat wegvliegen, maar van echt goed zien is geen sprake.

We zijn op tijd terug bij de camping. Kees en Gré zijn al eerder terug naar Nederland gegaan en Bob en Michiel besluiten ook eerder te vertrekken. Boukje en Jan vragen of Breda en ik mee gaan naar de plek waar we de buidelmees hebben gezien. Anders zitten we de hele middag maar wat op de camping. Goed punt en goed idee. We gaan naar Seehausen.

Hier staan nog allerlei overblijfselen van de tijd dat Duitsland nog opgedeeld was in Oost- en West Duitsland. De buidelmees laat zich helaas niet opnieuw zien. Wel zien we drie bevers en een mannetje brilduiker met drie vrouwtjes.

Terug bij de camping even omkleden en dan op naar het restaurant. Dit blijkt ook direct het dorps huis te zijn. De ruimte waar we binnenkomen zit helemaal vol met eters, hier is geen plek meer voor ons. Er is in een erg koud vertrek ernaast plek voor ons. De kachel gaat aan en het is er al snel behaaglijk. De meesten van ons bestellen de welbekende Duitse schnitzel. Het is erg gezellig.

Als afsluiter gaan we op de camping bij Breda in de voortent koffie drinken. Want de dame van de bediening is nergens meer te vinden om nog iets op te nemen. Die is al naar huis of wilde vast graag naar huis (om 20.30 uur). Het is erg gezellig in de voortent. Een erg leuke afsluiting van een zeer geslaagde week.

Op hopjacht

Het is de laatste dag. Dankzij de ervaring van Kees en Gré van midden op de dag vertrekken (= veel file) en die van Bob en Michiel later op de dag (= file vrij) besluiten Bas en Claudia dat we eerst nog wat gaan doen en dan dus later op de dag te vertrekken. Rond 10 uur checken we uit bij de camping, na eerst nog mijn laatste lekkere koffie bij Martin en Marjan te hebben gehaald. Hier vliegt ook van alles rond. Zo ook een mannetje gekraagde roodstaart! Schitterend! En dat onder het genot van een cappuccino...

Bas en Claudia nemen afscheid van de anderen die bijna allemaal klaar zijn voor vertrek naar Nederland. We gaan met de auto op pad en stoppen naast de brug van Gartow, de afslag naar Nienwalde. Hier heeft Bas de Europese kanarie gespot. Die wil ik (Claudia) ook nog wel zien. Zodra we de auto parkeren, hoort Bas hem al. We zien hem heel kort daarna wegvliegen. Gelukkig komt hij vrij snel terug en neemt het vrouwtje ook mee! Ze gaan vlak voor ons zitten foerageren. Wat fantastisch!

Foto: Claudia de Boer

We rijden door naar de Nemitzer heide. We parkeren en ik ga bovenop de eerste heuvel op een bankje zitten. Telescoop erbij en kijken maar. Bas gaat de heide overlopen en gaat op zoek naar de hop. We spreken af dat we elkaar gaan bellen als we er 1 zien. Ik zie een gezinnetje roodborsttapuiten. Het vrouwtje voert het jong iedere keer. Helaas te ver weg voor een foto. Mannetje en vrouwtje koolmees vliegen ook af en aan. Vast ook een nestje. Vrouwtje gekraagde roodstaart is ook druk. Ik zit er al eventjes als Bas belt. Hij heeft er 1 gezien! Heel erg schuw dus was ook snel weer weg. Hij deelt zijn locatie en ik ga kijken of ik er met de auto kan komen.

Op de terugweg naar de auto staan er twee Duitse dames. Ze willen nog wel graag weten wat ik allemaal heb gezien. Ik laat ze de foto's op internet zien. Ik word een beetje ongeduldig want ik wil nu toch eigenlijk wel naar Bas om te kijken of de hop er nog zit. Ik vraag toch ook nog even wat zij hebben gezien.

Een hop! Hier vlakbij! Ze weten dat de hop daar nestelt! Nou ja! Ik vraag om de exacte locatie. Dat is inderdaad erg dichtbij! Ik app Bas dat ik onderweg ben. Ik rij naar hem toe, gelukkig is daar ook een parkeerplaats. Verderop zie ik hem al staan. We lopen een stukje het veld in maar geen succes. Bas baalt dat hij in zijn enthousiasme van het kijken geen foto heeft gemaakt. Ik zeg dat dat nog goed gaat komen, want ik weet een goede plek!

We gaan naar de schaapskooi die de dames hadden aangewezen. Als we er aankomen, is er een dreigende lucht dus we blijven nog even in de auto. Dat blijkt een goed besluit want er komt een beste bui over ons heen. In de auto maak ik de grap dat het van de hop heel bekend is dat die na de regen altijd goed zichtbaar is. Het blijkt echt zo te zijn!

Na de bui gaan we de auto uit en Bas ziet hem praktisch gelijk zitten.

Best dichtbij ook maar te ver weg voor een foto. We proberen heel langzaam dichterbij te komen. Hij is aan het foerageren, maar vliegt op een gegeven ogenblik toch verder weg. Nou ja, geeft niet. Bas heeft een filmpje gemaakt en ik meerdere foto's. Bas oppert om toch nog even verder het veld in te gaan. We zijn er nu toch en dat het is op de heide veel beter dan in de file staan. We lopen iets verder. Ook nu ziet Bas hem al heel snel weer zitten. We kunnen nog wat dichterbij komen en nog betere foto's maken. Super!

Volledig voldaan gaan we terug naar de auto om toch maar eens aan de terugreis te beginnen. Een beetje file bij de wegwerkzaamheden maar heel prima te doen. Zo gaat dat nu eenmaal altijd in Duitsland.

Het is een gezellige terugrit met nog wat vrouwen die we onderweg spotten en ook nog wat kraanvogels. Mooi afsluitende waarnemingen van een fantastische week.

Claudia

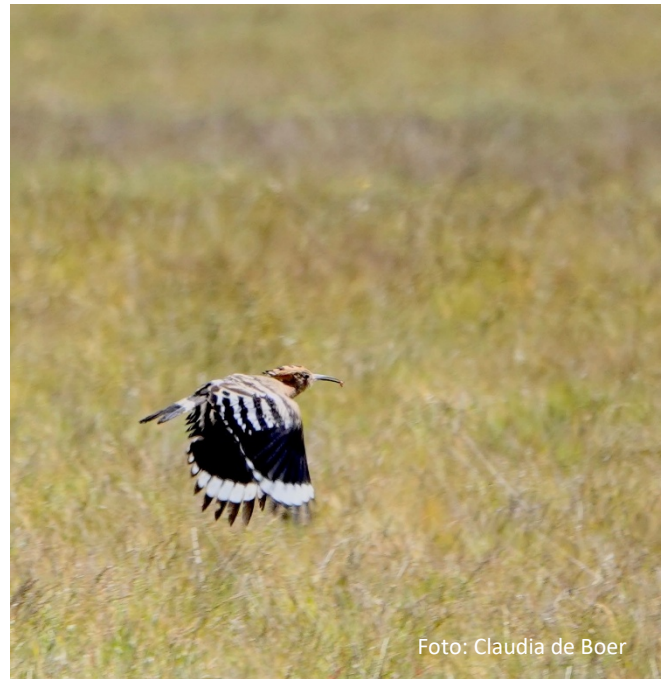

Foto: Claudia de Boer

Foto: Bob Hogeveen